

مصاحبه وزیر دفاع "بلاروس"
با روزنامه "یونگه ولت" آلمان

جمهوری "بلاروس"

ارتشی پر قدرت و دولتی متکی به مردم برگردان: آبتین سرمدی

جمهوری "بلاروس" یگانه جمهوری باقی مانده از اتحاد شوروی سابق است که استوار بر جای خود ایستاده و دوران فروپاشی را پشت سر گذاشته است. شاید آن را بتوان با کوبای تنها، در سالهای اول فروپاشی اتحاد شوروی در امریکا لاتین مقایسه کرد. با این تفاوت که "بلاروس" از جمله پیشرفته ترین و صنعتی ترین جمهوری اتحاد شوروی سابق بود. نظام این کشور همچنان نظامی سوسیالیستی است و حزب کمونیست با اندکی رفرم اقتصادی و گشایش گام به گام فضای سیاسی همچنان سکان رهبری کشور را برعهده دارد. لهستان در همسایگی آن به تخته پرش امریکا تبدیل شده است. خطر نظامی از ناحیه لهستان جدی است. فشار سنگین تبلیغاتی امریکا و اروپا، از طریق رسانه های صوتی و تصویری علیه دولت این کشور و سوسیالیسم موجود در آن همچنان و بی وقفه ادامه دارد. در هر انتخاباتی، برخلاف انتخابات در فدراتیو روسیه مردم یکپارچه شرکت می کنند. در آخرین انتخابات آن نیز یکبار دیگر دولت کنونی با حمایت قاطع مردم ابقاء شد، اما امریکا و اروپا این دموکراسی را قبول ندارند، زیرا منجر به فروپاشی بلاروس و تکرار سرنوشت اسفناک اوکراین در آنجا نشده است!

این اطلاعات اندک، برای ورود به مصاحبه و اساسا انگیزه و اهمیت مصاحبه نشریه چپ گرای "یونگه ولت" آلمان با وزیر دفاع بلاروس ضرورت داشت. چرا که در غیر اینصورت تعجب آور بود، انجام یک مصاحبه نظامی!

- ارتش جمهوری "بلاروس" از درون ارتش "اتحاد شوروی" بیرون آمده است. شما در چه سطحی آن را حفظ کرده اید و چه نوسازی در آن بوجود آورده اید؟

- واحدهای رزمی ما به حق جانشین واحدهای نظامی جمهوری بلاروس وابسته به ارتش های اتحاد جماهیر شوروی شده اند. جمهوری ما میراثی ارزشمند را به ارث برده است. یک نیروی نظامی بسیار قدرتمند و سراپا مسلح و دارای تاکتیک مدرن که در ارتش اتحاد شوروی وجود داشت.

- در بخش های نظامی روسیه آشکارا از ارتش بلاروس به عنوان یگانه میراث ارتش اتحاد شوروی که موفق به انجام رفرم نظامی کامل شده یاد می کنند. این تمجید نظامی را می پذیرید؟

- نظر همکاران روس برای ما بسیار مهم است، زیرا روسیه شریک استراتژیک ماست، حتی در قلمرو نظامی. اما من مایل نیستم بلاروس را مقابل دیگر مناطق اتحاد شوروی سابق قرار دهم، زیرا هر یک از ما شرایط ژئوپلیتیک مختلفی داشته و داریم.

- پس از فروپاشی اتحاد شوروی، از "برست" تا "ولادی وستک"، گفتند که پس از پایان جنگ سرد، زمان مناقشات نظامی دستکم در اروپا به پایان رسیده است. آیا شما هم فکر می کنید "خانه مشترک اروپا" یک رویاست؟

- معمولا گفته می شود که دستاورد اصلی پایان جنگ سرد در این بود که از خطر نابودی قطعی متقابل بسیار کاست. این را می شود تائید کرد، زیرا به اعتقاد بسیاری از دانشمندان علوم نظامی، جنگ بعنوان ابزار، به این مفهوم است که تکامل جنگ بعنوان پدیده سیاسی جامعه بطور کل به پایان مرزهای خود رسیده است. متأسفانه چنین نیست. تنها در

دهه ۹۰ قرن بیستم در جنگ هائی که بیش از ۹۰ کشور در آن شرکت داشتند، یعنی بیش از کشورهای شرکت کننده در جنگ دوم، حدود ۹ میلیون نفر کشته شده اند. بعد از پایان سیستم های قدیمی "یالتا" و "پتسدام" صلح دیگر نمی تواند در شکل های قدیمی از لحاظ اقتصادی، سیاسی و تعادل دو جانبه نظامی طبقه بندی شود. کشورهای اروپائی باید حالا و در آینده سیستم امنیتی تضمین شده ای که منطبق بر شرایط تغییر یافته کنونی باشد را بوجود آورند. این یک وظیفه خطیر و پر مسئولیت است.

- از طرف مرزهای غربی بلاروس، کشورهای عضو ناتو آغاز می شود. آیا نگرانی شما در این باره که گسترش ناتو به طرف شرق امنیت سیاسی بلاروس را به خطر می اندازد، اکنون به حقیقت پیوسته؟

- کشور ما که سیاست صلح جویانه و مصممی را پیش می برد. ما بر این عقیده ایم که مسائل مناقشه آمیز باید با ابزار سیاسی و با متدهای دیپلماتیک حل شوند. جمهوری بلاروس همواره توضیح داده است که پس از پایان جنگ سرد و پایان عمر پیمان ورشو، هیچ دلیل قابل پذیرشی برای گسترش ناتو به طرف مرزهای شرق وجود ندارد، اما می بینیم که ناتو به طرف شرق پیش رفته است.

- کشورهای ناتو و اتحادیه اروپا مخالف سیاستهای بلاروس هستند. دلائل آنها "کمبود دموکراسی" و مسائل پیش آمده در انتخابات اخیر ریاست جمهوری در کشور شماست.

- صحبت نه بر سر "کمبود دموکراسی" و نه بر سر عدم اطلاعات غرب از تکامل و پیشرفت در کشور ماست. صحبت بر سر فقدان درک سیاستمدارانی است که بهیچوجه درسی از وقایع غم انگیز گذشته نگرفته اند و به جهان از پشت عینک یک وزیر نگاه می کنند و این بسیار خطرناک است. در عین حال باید در نظر داشت که در مناطق سابق اتحاد شوروی در این چند سال اخیر مناقشه هائی بوجود آمده است بسیار با اهمیت. حتی با اهمیت "ژئوپولیتیک". بنابراین کاملاً قانونی و طبیعی است که جمهوری بلاروس سیاست خود را بر اساس منافع ملی خود و با در نظر گرفتن شرایط موجود به پیش ببرد. اکنون وضع ما همانطور که "الکساندر لوکاشنکو" گفته بر پایه صلح، ثبات و امنیت تنظیم شده است و مردم هم از آن حمایت می کنند.

- مطبوعات روسیه نوشته اند که "بلاروس" از روسیه موشک های دفاع هوائی S ۳۰۰ دریافت کرده است. چه انگیزه ای کشور شما را بر آن داشته تا این سلاح های پر هزینه و گران را تهیه کنید؟ آیا این گامی است در پاسخ به حمله ناتو به یوگسلاوی و یا حمله امریکا به عراق؟

- این درست است که ما از روسیه چنین سلاحی را که در شرایط کنونی قابل استفاده اند دریافت کرده ایم. ما با جمهوری فدراتیو روسیه در یک پروژه نظامی، برای حفاظت از مرزهای هوائی دو کشور همکاری تنگاتنگ داریم. ایجاد یک سیستم دفاع هوائی مشترک با روسیه مراحل پایانی خود را طی می کند.

- آیا این می تواند نشانه خطر حمله به روسیه و یا بلاروس تلقی شود؟

- امروز و حتی در آینده، امنیت نظامی ما بعنوان تضمینی برای تکامل صلح و پیشرفت در کشور در صدر برنامه های دولت قرار دارد و خواهد داشت. ما توانسته ایم هزینه امنیتی کشور را تامین و تضمین کنیم. توانسته ایم سلاح های کهنه را از رده خارج کرده و سلاح های مدرنی که شما هم به آن اشاره کردید را جایگزین آنها کنیم. اما، باز هم تاکید می کنم که نیروهای نظامی ما بهیچوجه ابزاری برای جنگ نیستند، بلکه برعکس، ابزاری برای جلوگیری از جنگ هستند. ما بهیچوجه قصد نداریم امریکا و یا کشورهای عضو ناتو را رقیب نظامی خود به حساب آوریم. دکترین نظامی ما بر پایه احترام متقابل و عدم مداخله در اوضاع داخلی یکدیگر و حقوق شناخته شده بین المللی استوار است. این دکترین حتی برای کشورهای عضو ناتو که امریکا عضو ارشد آنست نیز صدق می کند.

هدف ما تامین امنیت و منافع ملی بلاروس و ایجاد یک معماری امنیتی جدید در اروپاست که این امنیت را بتواند تامین کند.

راه
راه